

“ความฉลาดทางสังคม(SQ)ในยุคศตวรรษที่ 21”

ผู้เขียน : ปาณิสรา คงสมจิตต์

นักเอกสารสนเทศ : ห้องสมุดคณะผลิตกรรมการเกษตร

มหาวิทยาลัยแม่โจ้เชียงใหม่

ดูเหมือนว่า ในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีอัตราการแข่งขันและเจริญเติบโตในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจหรือสังคม ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความทันสมัยของเทคโนโลยีทางด้านไอ.ที. ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้การดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม จึงมีความมุ่งมั่นที่จะผลักดันตนเองให้มีความเก่ง ความเจริญในทุกๆ ด้าน ทั้งในเรื่องของความเฉลียวฉลาดทางด้านสติปัญญาหรือไอคิว(IQ : Intelligence Quotient) และความฉลาดทางอารมณ์หรืออีคิว (EQ : Emotional Quotient) ซึ่งแต่ละคนก็พยายามที่จะพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมทั้งสองด้าน ไม่ว่าจะเป็นไอคิวหรืออีคิวเพื่อให้ชีวิตประสบความสำเร็จ

แต่ปัจจุบัน หลายๆ ภาคส่วนขององค์กรในระดับต่างๆ ได้ให้ความสำคัญและเน้นย้ำว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จของมนุษย์เรา นอกจากจะมีไอคิวและอีคิวแล้วก็ยังหาเพียงพอไม่ ต้องมีความฉลาดทางสังคมหรือเอสคิว (SQ : Social Quotient) เข้าไปร่วมด้วย โดยความฉลาดทางสังคมนั้น เป็นความสามารถในการที่ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของผู้คน และสังคมนั้น เป็นอย่างดี ใครที่เข้าใจคนรอบข้างหรือยอมรับในสิ่งต่างๆ รอบตัวที่เปลี่ยนแปลงได้ ก็จะสามารถใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางสิ่งเหล่านั้นได้อย่างมีความสุข เรียกได้ว่ามีความฉลาดทางสังคมสูง ในทางกลับกันถ้าใครมีเอสคิว (SQ) น้อย ก็จะปรับตัวได้น้อยและจะรู้สึกว่าการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ค่อนข้างลำบาก

เคยมีการวิจัยศึกษาในชั้นเรียนของเด็กนักเรียนในระดับมัธยม เกี่ยวกับเรื่องความฉลาดทางสังคมหรือเอสคิว (SQ) โดยให้เด็กนักเรียนลองเลือกเพื่อนร่วมชั้นที่คิดว่ามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีที่สุด เป็นคนที่เพื่อนรักที่สุดและน่าคบที่สุด ทำการโหวตชื่อเพื่อน 5 ลำดับ ปรากฏว่าเพื่อนที่ได้รับคะแนนสูงสุดเป็นคนที่มีความทักษะที่ดีในการมีสัมพันธ์ที่ดีร่วมกับคนอื่นๆ ซึ่งก็มีลักษณะมองโลกในแง่ดี ยิ้มง่าย มีความสุข

ทั้งนี้ ยังมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ถึงการรับสมัครงาน เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำงานร่วมกันในองค์กร ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของความฉลาดทางสังคมหรือเอสคิว (SQ) ที่มากขึ้น เช่นในเรื่องของ

- * ความยิ้มแย้มแจ่มใส (Smile)
- * บุคลิกภาพ (Personable)
- * การแต่งกาย (Appearance)
- * การสบตา (Eye Contact)
- * ความสามารถสร้างแรงจูงใจให้ตนเอง (Self – Motivate)
- * ต้องมีใจรักในงานที่ทำ (Love – Career)

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นายแพทย์พงษ์ศักดิ์ น้อยพยัคฆ์ กุมารแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้าน พัฒนาการและพฤติกรรมคณะแพทยศาสตร์ วชิรพยาบาล ได้ชี้ให้เห็นถึงการวิจัยล่าสุดที่ พบว่าความฉลาดทางสังคมหรือเอสคิว (SQ) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คนเราประสบความสำเร็จและมีความสุขมากถึงร้อยละ 85 ในขณะที่พ่อแม่ในยุคสมัยใหม่ ที่มีจำนวน มากกว่าร้อยละ 96 ให้ความสำคัญกับการอยู่รอดในสังคมอย่างมีความสุขของลูกมากกว่าที่จะสร้างอัจฉริยภาพทางสติปัญญาและอารมณ์

จึงไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลกที่เราจะพบเห็นหน่วยงานเป็นจำนวนมาก รวมไปถึงสถาบัน การศึกษาต่างๆ ได้จัด โครงการที่หลากหลายในการที่จะส่งเสริมและปลูกฝังพฤติกรรมความ ฉลาดทางสังคมหรือเอสคิว (SQ) ให้เกิดขึ้นในเชิงประจักษ์ทั้งทางรูปธรรมและนามธรรม เพื่อให้บรรลุผล...เกิดเอสคิว (SQ) ขึ้นในตัวของบุคคล

แหล่งอ้างอิงข้อมูล

“เด็กยุคใหม่ต้องไม่ไร้ความฉลาดทางสังคม”.นสพ.เดลินิวส์. ฉบับวันที่ 15 มีนาคม 2559 (หน้า 21).

“SQ : ความฉลาดทางสังคม”.นสพ.ไทยรัฐ. ฉบับวันที่ 15 มีนาคม 2559 (หน้า 14).

ขอบคุณภาพจาก

http://www.ap.mju.ac.th/root/index.php?modules=newsysact_show1&se=755&sub=1&page=4

http://www.ap.mju.ac.th/root/index.php?modules=newsysact_show&sub=10&page=1

http://www.ap.mju.ac.th/root/index.php?modules=newsysact_show&sub=10&page=3

http://prmj.mju.ac.th/P_Fact_all_Show.aspx?Pcode=4146